

saa vidt jeg har lagt Mærke til, kun været en, der har anført et bestemt Eksempel paa, hvor gavnligt det er at anvende Prygl, det var det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), der jo for Resten udtalte, at det foreliggende Lovforslag, for saa vidt det blev ophøjet til Lov, maatte betragtes som et Eksperiment. Det forekommer mig, at det er en ganske ejendommelig Maade at eksperimentere paa, naar man i Løbet af Aarhundreder har benyttet en Straf og gradvis er kommen til den Opfattelse, at den er forkastelig, at man saa faa Aar efter, at den er afskaffet, siger: vi ere ikke sikre paa at have indhøstet tilstrækkelige Erfaringer, vi maa gøre det hele om igen. Jeg synes, at det er en saa utilgivelig Maade at eksperimentere paa, at jeg ærlig talt ikke kan forstaa det. Det ærede Medlem henviste som Eksempel paa, hvor ypperlig Straffen virkede, til „en stakkels Fyr“ — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig —, som han i sin Egenskab af Dommer i Hæren havde set. Det ærede Medlem betegnede ham som et Individ, i hvilket der ikke var noget som helst ondt. Jeg bemærker det, fordi det ærede Medlem netop forud havde betonet, at Prygl var en Straf for brutale Naturer, men saa synes jeg, at det havde været rart, hvis det ærede Medlem havde anført et Eksempel paa, hvorledes Straffen virkede paa saadanne Personer. Det gjorde det ærede Medlem ikke, hans Eksempel gjaldt en stakkels Fyr, som der ikke var noget ondt i; han var fordrunken, saa det ud til, og paa ham virkede den saaledes, at han afholdt sig fra Drikkeriet og blev ædruelig, saa længe han havde Pисken over Hovedet. Hvis man overhovedet kan udlede noget af dette Eksempel, kan det ikke være andet, end at Prygl er et udmærket Middel til at gøre Folk afholdende. Jeg har forøvrigt ikke i Sinde at anbefale det, og jeg antager heller ikke, at det vil blive særlig efterfulgt, men fra mit Lægmandsstandpunkt maa jeg hævde, at Eksemplet ikke i nogen Maade beviste, hvad her netop skulde bevises, hvorledes Prygl virker paa de brutale Naturer. Det er jo nemlig Kernepunktet, at komme de brutale Naturer til Livs og faa dem hemmede i deres Lyster og Maade at te sig paa. Vi kunne ikke nøjes med at faa at vide, hvorledes en stakkels Fyr, der har Hang til Spiritus, ter sig, naar han har faaet en Dragt Prygl.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at han var vis paa, at denne Lov vilde blive vel modtagen

i Befolkningen, han havde hørt mange udtale sig for den, men aldrig nogen imod den. Jeg har fra mit Lægmandsstandpunkt ogsaa en lille Smule Mening om, hvorledes Stemningen er ude i Befolkningen, og det ærede Medlem skal være noget varsom — ikke med at udtale sig, det har det ærede Medlem selvfølgelig Lov til, og jeg er ogsaa overbevist om, at han mener, hvad han siger — men det ærede Medlem maa erindre, at det er en begrænset Del af Danmark, som hjer især kan overse, og hvor han kan høre, hvad der bliver sagt, og det ærede Medlem vil ganske sikkert komme til at erfare, at der er store Dele af den danske Befolkning, som ere deciderede Modstandere af Pryglestraffen. Jeg indrømmer, at der i Befolkningen er en bestemt Stemning, der kræver strengere Straf for Vold, men Spørgsmaalet er, hvad der strengere Straf? Det disputeres der om, og det har der været disputeret om baade her og mange andre Steder, og de lærde staa imod de lærde. Men en Ting er jeg overbevist om, endog i den Grad, at jeg er forvisset derom, fordi jeg har hørt det udtale af saa mange, og det er, at Prygl er, ja, jeg kunde gerne sige fordømt. Det er ikke det, som Samfundet ønsker, det, man ønsker er en alvorlig Straf, som kan virke. Hvad vil nemlig det sige, som denne Lov byder, at en Bølle ved Gentagelse af et raat Overfald kan faa 27 Slag? Jeg forstaaer ikke, at nogen kan kan tro, at det kan have nogen opdragende eller nogen afskrækkende Indflydelse. Man maa jo huske paa, at det er Folk, der fra deres tidligste Ungdom have faaet Knubs den ene Dag efter den anden, og saa skulde 27 Slag kunne virke saaledes paa dem, at de skulde afholde sig fra slige Gerninger i Fremtiden! Jeg er overbevist om, at det vil vise sig at være ganske forfejlet. Men, som jeg tidligere har sagt, saaledes som det nu er indpakket, og naar de faa $\frac{1}{2}$ Aar længere Frihedsstraf, end de hidtil have faaet, og i Gentagelsestilfælde Forbedringshus, ja, saa forandres unægtelig Sagen. Det bliver blot ikke Pryglene, som virke, men den lange Frihedsberøvelse. Efter min Opfattelse har denne Bestemmelse om Pryglens Indførelse ingen Rod i Folket; der vil maaske, det vil jeg ikke benægte, blive en Del, der tager vel imod den, men om en meget stor Del af Befolkningen gælder det ikke. Og jeg vil sige: heldigvis, for jeg er enig i, hvad der er sagt her, at Prygl er en Fornedrelse. Det er sikkert en Vej, ad hvilken de sidste gode